

När Dövebonecken s'ulle sälja röjen

Söm I vet, så har ja' en kusin, ja, Josöp i Göljary', Dövebonecken, de kallar.

Å han ä' så farli't illa döver, ja, dä ä' därför förståse, söm de kallar hönöm för Dövebonecken. Så härom sistens, så hade Josöp fått taj i en två'll'tre tönner röj, söm han velle sälja. Å dä därninga, då tötte han, att han s'ulle kunna göra själv, bara han läste över e' paschasa för se farst.

Så han to' å resonerade si så här:

Nu nör ja' kömmer in te sta'n å ställer me te på tarjet ve mett röjglass, å då kömmer nöen å ställer se å bli'ar på me, så fräjar han me förståse, va' ja' har i pösana mina. Då svarar ja': *röj*. Se'n fräjar han me förståse, hur möe ja' s'a ha för röjen, å då svarar ja': *fjortan reksdaler*, för dä s'a ja' ha. Men så kan dä lä hända, att han vell pruta ett grännane mä me, å då sä'r ja' söm så: åja, ta'n för *trettan å en half reksdaler*, men si dä prutar ja' inte ett runstöcke på, mente Josöp tro på, förståse.

Jo, han for allt in te sta'n, han, mä sett röjglass å stälde se te där på tarjet.

Rätt söm dä va, så köm där en harrakär å ställde se å bli'a på hönöm.

»Si go' da' på de, bonne», tötte harrakärn, han.

»Röj», svarte Josöp.

»Va' har du i pösana dina?» fräjte harrakärn.

»*Fjortan reksdaler*», svarte Josöp.

»S'a du sälja dom köntant?» fräjte harrakärn, si så där lite' raljeranes.

»Åja», sa' Josöp, »dä kan lä få gå för *trettan å en half reksdaler*, men si dä prutar ja' inte ett grännane på», mente han tro på.

»Du pratar bonne, så du s'ulle ha stryk», tötte harrakärn, han.

»Ja, va' dä anbelanganes», sa' Josöp, »så dä bjö' de me allt hemma mä, men si ja' tänkte ja' s'ulle få lite' mer här, så dä va' därför, söm ja' åkte hit», mente han tro på.

Ordförklaring:

Röjen, rågen; *två'll'tre*, två eller tre; *tönner*, tunnor; *tarjet*, torget; *bli'ar*, bligar, tittar, ser; *fräjar*, frågar; *pösana*, påsarna.